

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 139. Quid notandum sit circa dispensationem pro labore in die festo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

„ nuptiis, &c. si aliter fieri non potest, ut satisfaciant.
 „ 13. Agricolæ ad cavendum damnum ruri labo-
 „ rantes; ut si ob pluviam imminentem segetes vel
 „ fœnum congregent. Bonac. num. 13. Fill. num. 211.
 „ 14. Denique excusantur etiam mercatores, qui
 „ clausis tabernis quædam vendunt; cum pra-
 „ supponere possint, emptoribus ea tunc esse nec-
 „ saria, nec aliâs commodè emere posse. De supri-
 „ dictis vid. Suar. Fill. Laym. Bonac. II. cc.

„ *Sexta.* Utilitas non simpliciter necessaria,
 „ sed ad communem lætitiam, vel splendorem.
 „ Sic enim licet in adventu vel ortu Principis
 „ laborare, ut perficiantur theatra, ignes, vestes, &c.
 „ quamquam monet recte Suar. præstare in hoc casu
 „ petere veniam à Pastoribus. Vid. Bonac.

„ *Septima.* Excusat item, saltem à gravi peccato,
 „ parvitas operis, seu temporis. Unde grava
 „ non videtur unâ horâ laborare, ut habet Suar.
 „ L. 2. de Festis c. 32. maxime, ut notat Laym. c. 4. n. 1.
 „ si labor non sit nimis servilis, & fatigans corpus
 „ Imò durum videtur mortalis damnare, si quis
 „ duas aut tres horas impendat. Vid. Fill. num. 205.
 „ In forensibus autem & judicialibus materiis
 „ quantitatem non ex quantitate temporis, sed
 „ ex qualitate operis desumendam, monet Escob.
 „ E. 5. c. 3. n. 14. ex Palao Tract. 9. D. 2. P. 1. n. 4. Sie
 „ grave peccatum esse asserit venditionem rei
 „ magni momenti, cum magna solennitate,
 „ licet brevi tempore fiat. Quod intellige
 „ (secundum supradicta) nisi consuetudo, vel
 „ necessitas excusat.

A D D E N D A.

§ 84 Q. 139. *Quid notandum fit circa dispensationem pro labore in die festo.* R. Hæc pauca, in Festis Jure communi inductis, si causa adsit, validæ

validè dispensat Episcopus & ejus Vicarius pro omnibus Diœcesanis, Parochus pro Parochianis, Superior pro subditis, non tamen pro famulis secularibus; Papa pro omnibus, etiam sine causa, sic tamen dispensans peccare potest: Deinde qui potest dispensare potestate ordinariâ, potest suas vices alteri delegare, dicendo, si ille approbaverit causam, dispensem: Si autem ipsemet habeat potestatem delegatam, non potest subdelegare, attamen dicere potest, dispenso, si ille causam approbaverit: Denique si causa moraliter certa excusat, non est opus dispensatione Superioris, nisi forte ratione scandali, quod oriretur, si publicè laboraretur, Tamb. L. 4. c. 3. §. 2. à n. 31. Vide *Leurenium*

P. 1. Quæst. 437. num. 2.

Q. 140. Quid circa consuetudinem. R. Hoc unum, 585 quod per consuetudinem videatur nunc licitum molere, non tamen advehere frumenta vel farinam avehere: non ubique tamen est talis consuetudo. Escob. & Stoꝝ per consuetudinem excusant etiam eos, qui tempore messis die festo sub vesperum accidunt falcem, vel præparant materiam pro labore sequentis diei necessariam.

Q. 141. Quomodo pietas excusat. R. Propter hanc 586 licitum est die festo fodere sepulchrum pro mortuo illo die sepeliendo, Illsung T. 5. num. 167; item veniale tantum esset erigere sepulchrum Christi, præsepe vel moles artificiosas ad excipiendam Eucharistiam, licet die præcedenti fieri potuisse; item collocare scenam in Ecclesiis ad representationem sacram, Tambur. num. 3. Illsung suprà. Dubitatur autem, an excusat voluntas vitandi otii; negant Suar. Comit. & alii, quia opus, quod ex se est servile, manet tale, quamvis fiat pio fine: è contrà à mortali excusant Sa, Silv. aliquique cum